

Cyclus “Het volle leven”

*Kees van der Zwaard
Elise Woertman*

9 juli – 20 augustus 2023
Zomertijd

Inleiding

De zomerperiode is bij uitstek een periode om te mijmeren.
Om je te koesteren in het licht van de zon
te kijken naar de vele tinten groen van een boom.
Om het kaf van het koren te onderscheiden in je leven.
Om in alles te zoeken naar wat er werkelijk toe doet.
Om woordeloos het volle leven te ervaren.

Daarom hebben wij de voorgangers in deze zomerperiode gevraagd naar een gedicht dat voor hen taal geeft aan ‘het volle leven’. Op die manier delen wij iets van wat ons leven de moeite waard maakt.

Elke zondag vormen het gedicht, thema en bijbellezing een verband dat cirkelt rond de vraag: ‘op welke manier raakt dit voor jou aan het volle leven?’

9 juli

Voorganger: Elise Rommens-Woertman

Thema: Verwarring en verwondering

Lezing: Prediker 6,7-12

Wat bestaat

Het gaat niet om het doel
en zelfs niet om de weg
het gaat om dat onuitsprekelijke
onvergankelijke ogenblik
waarin ik versteld sta
van wat ik hoor en zie:
een lichtval, zingende vogels
de oogopslag van een kind
de oude hand van een bedelaar
het silhouet van een stadje
de samenhang van dit alles.
Onvoorstelbaar is alles wat bestaat
ik doorgrond het niet,
maar buig mij voor de Heilige.

Catharina Visser

16 juli

Voorganger: Jorn den Hertog

Wilde ganzen

Je hoeft niet goed te zijn.
Je hoeft niet op je knieën
honderden kilometers door de woestijn
voort te kruipen, vol berouw.
Je hoeft alleen maar het zachte wezen in je lichaam
te laten liefhebben wat het liefheeft.

Spreek tot me over wanhoop, de jouwe, en ik zal
over de mijne vertellen.
Intussen draait de wereld door.
Intussen bewegen de zon en de heldere kristallen
van de regendruppels zich voort over de landschappen,
over de grasvlaktes en de krachtige bomen,
de bergen en de rivieren.
Intussen maken de wilde ganzen hoog in de heldere blauwe hemel
zich op om weer huiswaarts te keren.

Wie je ook bent het doet er niet toe hoe eenzaam,
de wereld biedt zichzelf aan in je verbeelding,
spreekt tot je als de wilde ganzen, hard en opwindend –
keer op keer jouw plaats verkondigend
in de orde der dingen.

*

Wild geese

You do not have to be good.
You do not have to walk on your knees
for a hundred miles through the desert repenting.
You only have to let the soft animal of your body
love what it loves
Tell me about despair, yours, and I will tell you mine.
Meanwhile the world goes on.
Meanwhile the sun and the clear pebbles of the rain
are moving across the landscapes,
over the prairies and the deep trees,
the mountains and the rivers.
Meanwhile the wild geese, high in the clean blue air,
are heading home again.
Whoever you are, no matter how lonely,
the world offers itself to your imagination,
calls to you like the wild geese, harsh and exciting –
over and over announcing your place
in the family of things.

Mary Oliver

Thema: Woordeloos overpeinzen
Lezing: Psalm 19

Kinderspel

Hij zat nadenkend bij zijn kleine schat
- een doos met schelpen - en met fronsend turen
de namen prevelend zag hij de uren
terug, waarin hij hen gevonden had.

Dagen van open zon, dagen van regen
en vlagen wind, het breken van de zee -
en alle argeloze vreugden, die ermee
verweven waren, tot naar stiller wegen

zijn aandacht boog - het lijnenspel, de kleuren,
het kleine leven dat dit broze bouwde,
het zeediep met het wonderlijk gebeuren
van plant en dier, zoals hij in vertrouwde

verhalen het herlas... en in dit zoet herkennen
nog dieper dalend, sloot hij glimlachend de ogen;
glijdend langs nerf en karteling bewogen
de vingers in een tasten, een gewinnen

aan diepste aandacht - Sober spel, omgeven
van een zó grote stilte, dat ook wij gevangen
toezagen, - dan een flitsend even
elkaar aanzien: wij lazen een gelijk verlangen.

Ida Gerhardt

30 juli

Voorganger: Seintje Bos
Thema: Al die gasten aan mijn tafel
Lezing: Psalm 23

Laat ze binnenkomen

De mens is een herberg,
elke dag komt er
een nieuwe gast langs.
Gasten die vreugde met zich meebrengen,
ook depressie,
schaamte,
donkere gedachten,
en vuil.
Er komt ook een onverwachte gast
om de hoek kijken:
jezelf.

Verwelkom ze!
Allemaal!
En probeer ze bezig te houden.
Zelfs als ze geweld gebruiken.

Zelfs als ze je met een stapel verdriet opzadelen.
Zelfs als ze alles op de kop zetten.
En de banken, de tafels,
allemaal willen weghalen uit je herberg.

Verwelkom ze!
En behandel ze allemaal bewust als een eregast.
Weet!
Die gasten brengen je terug naar de bodem van je essentie.
Ze willen je doen herstarten.

Verwelkom ze dan!
Met een glimlach.
Laat ze binnenkomen
en toon geduld.

Weet! Ze zijn gidsen van geluk.
En ze komen van ver.

Rumi

(vertaling: Kader Abdolah)

6 augustus

Voorganger: Marian Geurtsen

Thema:

Lezing:

Tekst volgt nog

13 augustus

Voorganger: Marie Hansen-Couturier

Thema: Lef om te leven

Lezing: Matthéüs 11,16-19

Ach lieve mens

Ach lieve mens, leef!
Ik heb je gemaakt om te dansen,
te zingen, te spelen, te lachen.
Ik heb je gemaakt voor liefde,
voor vriendschap,
voor samen met mensen,
ach lieve mens, leef!
Ik heb je gemaakt tegen dood,
tegen angst in,
jij bent het leven,
ach lieve mens, leef!

Femke Soedhoudt

20 augustus

Voorganger: Bas van den Berg

Thema: Kan God onze beker drinken?

Lezing: Markus 11, 35-40

Viooltjes

Omdat in onze wereld
iets altijd verborgen is,
klein en wit,
klein en wat je noemt
puur, treuren wij niet
zoals gij treurt, lieve
lijdende meester; Gij
zijt niet meer verloren
zijn dan wij, onder
de meidoornboom, uitgebalanceerde
dienbladen met parels vasthoudend:
wat heeft jou onder ons gebracht
wie zou het je echter moeten leren
terwijl je knielt en huilt,
in met je grote handen die omklemmend,
in al je grootsheid niets weten
van de aard van de ziel,
die nooit zal sterven: arme trieste god,
ofwel heb je er nooit één gehad
of je verliest er nooit één.

*

Violets

Because in our world
something is always hidden
small and white
small and what you call
pure, we do not grieve
as you grieve, dear
suffering master; you
are no more lost
than we are, under
the hawthorn tree, the hawthorn holding
balanced trays of pearls: what
has brought you among us
who would teach you, though
you kneel and weep,
clasping your great hands,
in all your greatness knowing
nothing of the soul's nature,
which is never to die: poor sad god,
either you never have one
or you never lose one.

Louise Glück

(vertaling Bas van den Berg)